

Рукопись

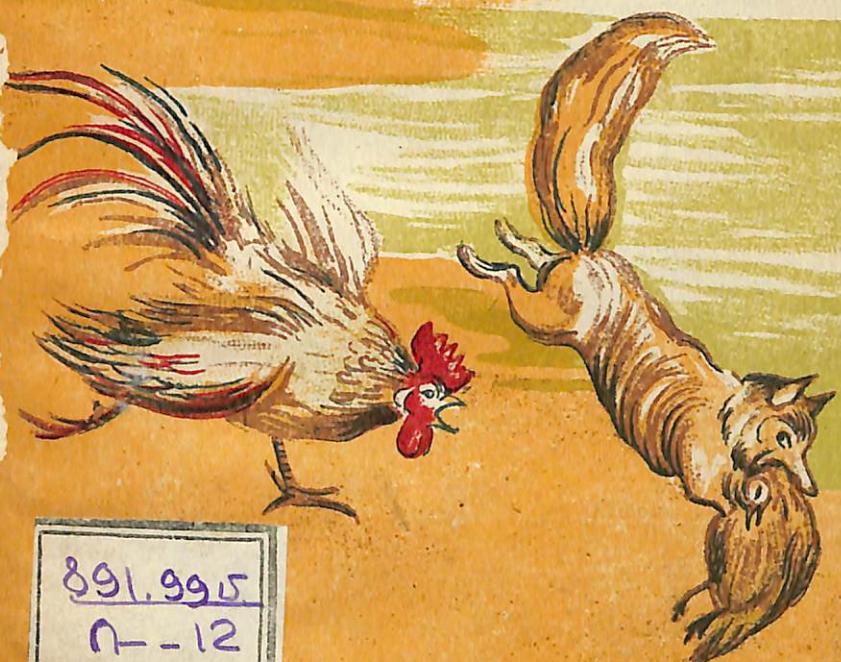
Макеты изображений

31 MAY 2011

ՌԱՐԵԼ

ՏԱՏԻԿԻ ԱՔԱՂԱՋԸ

891.995

Դ - 12

ՊԵՏՎՐԱՆ

ԱՐԵԼ

891.99.5
Դ-12

ՏԱՏԻԿԻ
ԱՐԱՂԱԾ

ՀԽՍՀ
Գլուխ ԿԿ ԿԻՑ ՄԱՆԿԱՊԱՏԱՆՅԱԿԻՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ
ԲԱԺԻՆ
ՅԵՐԵՎԱՆ

1938

Մեր զբացի տատին պառավ
Ուներ հինգ հատ լավ, սիրուն հավ,
Մեկ ել խոշոր մի աքաղաղ՝
Կարմրակատար, հոնքերը կախ:

Տարը սիրում եր հավերին
Ու լավ պատփում մեծ աքրորին,
Իսկ աքլորը պարտաճանաչ
Միշտ հսկում եր սըրաականջ:

Քայլվածք ուներ ծանր ու հպարտ,
Զայնը բարձր, զիլ ու անպարտ,
Վրան նախշուն հազար փետուր,
Իսկ բիտերը վանց սըրած թուր:

Արևուտին պառավ տատին
Միշտ կանչում եր իր հավերին,
Բունը բացում, ներս եր անում,
Հետո գնում հանգստ քնում:

Արշալույսին՝ ծեզլ—ծեզին

20773-59

Նորից կանչում եր բոլորին,
Կուտ եր տալիս, կերակրում,
Հետո դեպի դաշտը քշում:

Մի աղվես կար այնտեղ ապրող,
Շատ սրամիտ և քիչ ել գող.
Միշտ տեսնում եր մեր աքլորին՝
Շուրջը զցած իր հավերին:

Ու աղվեսը միտք եր անում,
Որը մի նոր բան հնարում,
Ինչպես անի, վոր տուն տանի,
Այդ աքլորին խելքից հանի:

Նրա բախտից մի որ դաշտում
Անձրև յեկավ խիստ վարարուն,
Աղվեսը շատ ուրախացած՝
Թռավ առաջ բերանը բաց:

— Աղա ախպեր, խելնք աքլոր,
Շատ վարար ե անձրևն այսոր,
Վայ թե մրսեն քույրիկներս,
Իմ նազելի թունթուշներս:
Յես տուն ունեմ այստեղ մոտիկ,

Սարք ու կարգին, շատ գեղեցիկ,
Վատ չեր լինի՝ այս անձրևին
Ներս բերեյիր քոհավերին:

Կարմիր, զեղին փուփուլավոր,
Զեզ տեսնում եմ յես ամեն որ,
Բայց ինչ անեմ, վոր ծանոթ չենք,
Իրար մոտ ել գնալ-գալ չունենք:

Աքաղաղը մեկ խոժուավեց,
Մեկ ել վիզը յերկարացրեց
Ու թեք աչքով նայեց վրան,
Հպարտ ձայնով ասաց նրան.

Կհավատամմ միթե յես քեզ
Իմ հավերին խոնարհ ու հեզ.
Լավ վարպետ ես խարդախության,
Բայց չեմ խաբվի քո ստության:

Այ աքաղաղ, դու ել այդպես,
Մի լավ նայիր, հավերիդ տես,
Գոնե թռույլ տուր այս մորթիով
Ծածկեմ նրանց շտապ կերպով:

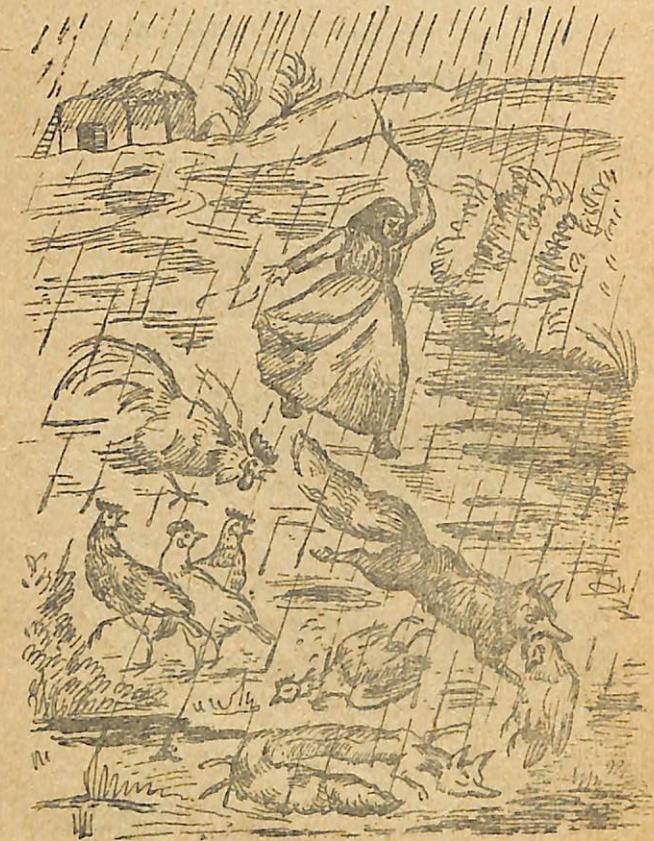
Ու նա հանեց թեփ տակից
Մի մեծ մորթի իրենց ցեղից,
Ծածկեց թրջված հավիկներին,
Խեթ-խեթ նայեց մեր աքլորին:

Գուցե հիմա կըցանկանաս,
Իմ ծածկի տակ հանգստանաս,
Մինչև անձրել կըդադարի
Ու արել լավ կըփայի:

Շնորհակալ եմ այդ քո պատվից,
Չեմ վախենում յես անձրեից:
Այ, կմտնեմ այս թփի տակ,
Վոր հավերս չմնան մենակ:

Դե լավ, յեթե չես հավատում,
Յես իմ մորթին յետ եմ վերցնում,—
Ասաց աղվեսը աքլորին,

Ճարպիկ կերպով քաշեց մորթին:
Ու միասին յերկու հագիկ՝
Փուփուլափոր, չալտիկ-բալտիկ,

Կոլումեցին են մորթու հետ,
Ճվճակալով կորան անհետ:

Աքաղաղը կարմրակատար
Այնպես զլեց ձայնը ճարտար,
Վոր տատիկը իրենց տնից
Եեկավ հասավ մեկ անգամից:

— Ո՞ւր եք չալտիկ, դու իմ բալտիկ,
Կարմըաթուշիկ սիրուն Ամբիկ,
Փուփուլավոր թութուշ-մումուշ,
Իմ աքաղաղ կանչդ անուշ:

Այսպես տատը ձայն եր տալիս,
իսկ անձրեւ վարար գալիս,
Աղվեսն իր բանը տեսած՝
Վազ եր տալիս ուրախացած:

Պատ. Խմբագիր՝ Հ. Հայրապետյան
Տել. Խմբագիր՝ Ան. Գասպարյան
Սրբագրիչ՝ Վ. Ավագյան

Գլուխիսի լիազոր Կ. 4655 Հըմա. 4324 Պատվեր 1119. Տիրաժ 3000

Գետիքատի առաջին տպարան, Յերեվան, Լենինի, 65

11.2.7.11

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0402369

ԳԻՒԾ 70 ԿՈՊ.

Չը

РАБЕЛ
БАБУШКИНА ПЕТУХ
ГИЗ. АРМ. ССР ЕРЕВАН

12313